

Η Χαραυγή

Ιούλιος – Αύγουστος 2017

ΕΤΟΣ 83ον Αριθμός έκδοσης 4

PUBLISHED BY:

Dawn Bible Students Association
199 Railroad Avenue
East Rutherford, NJ 07073 U.S.A

www.dawnbible.com

Όλα τα δικαιώματα κατοχυρωμένα.
Παρακαλούμε να μας ενημερώσετε
άμεσα για τυχόν αλλαγή της
διεύθυνσής σας. Εσωκλείεται ένα
έντυπο συνδρομής του περιοδικού
και παρακαλείστε να το
αποστείλετε σε εμάς μαζί με τη νέα
σας διεύθυνση.

GRECIA: He Haravgi 199 Railroad Ave
East Rutherford NJ 07073 USA

Περιεχόμενα του
παρόντος τεύχους

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Παρέμβαση ή απομόνωση 2

Διεθνείς Βιβλικές Σπουδές

Η Ντέμπορα και Ο Μπαράκ 18

Η κλήση του Γιδεόν 21

Απαντάει ο Ιεφθά στην κλήση του
Θεού 24

Η κλήση του Σαμψών 26

The Dawn - Greek Edition

JULY / AUGUST 2017

Πρώτα εκτυπώνονται 1934

Printed in USA

Παρέμβαση ή απομόνωση

"ΘΕΕ, να μη σιωπήσεις, να μη σιγήσεις, και να μη ησυχάσεις, Θεέ... Ίδκαι ας γνωρίσουν ότι εσύ, του οποίου το όνομα είναι Κύριος, είσαι ο μόνος Ύψιστος επάνω σε ολόκληρη τη γη."

Ψαλμός 83: 1,18

Μια γενική κατάσταση χάους και επανάστασης υπάρχει μέσα σε διάφορες χώρες του κόσμου κατά τη διάρκεια των επτά δεκαετιών από το τέλος του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου. Αυτό συμβαίνει παρά την παρουσία του μηχανισμού ειρήνευσης των Ηνωμένων Εθνών που δημιουργήθηκε ως άμεσο αποτέλεσμα αυτής της τρομακτικής παγκόσμιας σύγκρουσης. Σήμερα η ομοιότητα της ειρήνης που υπάρχει σε πολλά μέρη της γης εξακολουθεί να διατηρείται, σε μεγάλο βαθμό, από την καθαρή δύναμη των όπλων από τα πιο ισχυρά έθνη και όχι από τη γνήσια αρμονία και καλή θέληση των λαών ή των ηγετών.

Σε ένα πιο πρόσφατο παράδειγμα, οι στρατιωτικές δυνάμεις των Ηνωμένων Πολιτειών στις αρχές Απριλίου παρενέβησαν στη Συρία με τη διεξαγωγή χτυπημάτων πυραύλων εναντίον της αεροπορικής βάσης Shayrat της χώρας αυτής. Η αεροπορική βάση ήταν η υποτιθέμενη προέλευση μιας υποτιθέμενης επίθεσης χημικών όπλων από τη συριακή

κυβέρνηση εναντίον του ίδιου του λαού λίγες μέρες νωρίτερα, κατά την οποία σχεδόν ενενήντα απεβίωσαν, το ένα τρίτο των οποίων ήταν παιδιά. Η δράση των ΗΠΑ, που φοβούνται ορισμένοι, μπορεί να ωθήσει τις Ηνωμένες Πολιτείες σε μια άλλη σύγκρουση, όπως στο Ιράκ ή στο Αφγανιστάν, που έχουν προκαλέσει την εμπλοκή των ΗΠΑ σε όλ'αυτά, σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό, για περισσότερο από δεκαπέντε χρόνια. Όμως ταυτόχρονα, σχεδόν όλοι καταδίκασαν την πρόσφατη επίθεση αερίων από χημικές ουσίες και παραδέχονται ότι πρέπει να γίνει κάτι για να τερματιστεί η σφαγή του εμφυλίου πολέμου της Συρίας, η οποία μαίνεται εδώ και περισσότερα από πέντε χρόνια και με κάποιες εκτιμήσεις, πήρε τη ζωή σε περίπου 500.000 ανθρώπων.

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ VS ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ

Σε γενικές γραμμές, μόνο σε ακραίες καταστάσεις ο λαός οποιασδήποτε χώρας καλωσορίζει την παρέμβαση ενός άλλου έθνους, ιδίως μέσω ένοπλης δύναμης. Ωστόσο, ανεξάρτητα από τις συνθήκες αυτές, είδαμε πολύ στην παρέμβαση, ιδιαίτερα τις τελευταίες επτά δεκαετίες, μερικές μερικώς επιτυχείς και άλλες με καταστροφικά αποτελέσματα. Σε όσους αναλαμβάνουν στρατιωτικές ενέργειες, όπως οι αεροπορικές επιθέσεις ή η τοποθέτηση στρατιωτών στο έδαφος άλλων εθνών, η λέξη παρέμβαση συχνά χρησιμοποιείται για να δικαιολογήσει τις πράξεις τους, οι οποίες ελπίζουν, μακροπρόθεσμα, ότι θα είναι καλές για τους εμπλεκόμενους. Θεωρούν ότι είναι απαραίτητο να αποφευχθεί η πλήρης κστάρρευση της εννόμου τάξεως ή ο έλεγχος από καταπιεστικούς και δικτατορικούς ηγέτες.

Η ιστορία των Ηνωμένων Πολιτειών σχετικά με αυτό το θέμα, ειδικά τα τελευταία 120 χρόνια, κυμαίνεται από την προτιμώμενη απομόνωση και τη γενική μη συμμετοχή στις υποθέσεις άλλων εθνών σε εκείνη την αναμενόμενη παρέμβαση σε όλο τον κόσμο, φαινομενικά για χάρη της διατηρήσεως της ελευθερίας, της ειρήνης και της τάξεως. Κατά το μισό αιώνα πριν από το τέλος του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, οι Ηνωμένες Πολιτείες προσπάθησαν , αν και όχι συχνά επιτυχημένα, να αποφεύγουν την άμεση συμμετοχή τους στις συγκρούσεις άλλων εθνών.

Ακόμη και η είσοδος της χώρας μας στους Α' και Β' Παγκόσμιους Πολέμους δεν είχε αρχικά προβλεφθεί, αλλά τελικά διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στα αποτελέσματά τους. Ο Πρόεδρος Ο. Γουίλσον επανειλημμένα υποσχέθηκε ότι οι ΗΠΑ δεν θα εισέλθουν στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, ο οποίος άρχισε το καλοκαίρι του 1914. Στα τέλη του 1916, δύο και ενάμιση χρόνο αργότερα, οι Ηνωμένες Πολιτείες παρέμειναν στο περιθώριο, αλλά πιέζονταν από τη Μεγάλη Βρετανία για να μούν κι αυτές στον πόλεμο, καθώς είχε γίνει ένα εικονικό αδιέξοδο, και οι δύο πλευρές στα όρια της αμοιβαίας καταστροφής. Τον Απρίλιο του 1917, ο Πρόεδρος Ουίλσον δεσμεύθηκε με απροθυμία να συμμετάσσουν οι Ηνωμένες Πολιτείες στον πόλεμο και μόλις ενάμιση χρόνο αργότερα, τον Νοέμβριο του 1918.

Ομοίως, οι Ηνωμένες Πολιτείες, που είχαν βυθιστεί στα βάθη της Μεγάλης Ύφεσης του 1930, δεν ήθελαν να μουν στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Όλα αυτά άλλαξαν, ωστόσο, στις 7 Δεκεμβρίου 1941, όταν δέχτηκε επίθεση το Pearl Harbor (Πέρλ Χάρμπορ). Αν

και ο πόλεμος έσκασε για άλλα πέντε χρόνια, ήταν πρωτίστως μέσω της προηγμένης τεχνολογικής, επιστημονικής και στρατιωτικής τεχνογνωσίας της χώρας ότι οι δυνάμεις του Άξονα τελικά νίκησαν.

Τις δεκαετίες μετά το τέλος του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν μετατραπεί σε έθνος που παρεμβαίνει -και συχνά αναμένεται να το πράξει— στις συγκρούσεις πολλών εθνών και λαών. Η ιστορία καταδεικνύει ότι τις τελευταίες επτά δεκαετίες η χώρα αυτή έχει κάνει τέτοιες επεμβάσεις πάνω από ογδόντα ξεχωριστές φορές και ο αριθμός αυτός περιλαμβάνει μόνο αυτές που αφορούσαν στρατιωτικές επιχειρήσεις. Ορισμένες από αυτές διήρκεσαν για μια μέρα, ενώ άλλες συνέχισαν για πολλά χρόνια.

ΘΑ ΠΑΡΕΜΒΕΙ Ο ΘΕΟΣ?

Ως ακόλουγοι του Διδασκάλου και μαθηταί του Λόγου του Θεού, δεν είναι εντός της προνοίας μας να αποφασίζουμε ποιος έχει δίκιο σε τέτοιου είδους ζητήματα. Για μας ολόκληρη η παγκόσμια κατάσταση αποδεικνύει ότι ο άνθρωπος, με όλες τις τεχνικές και επιστημονικές του γνώσεις και προόδους, αποτυγχάνει να κυβερνά τον εαυτό του κατά τρόπο που να εξασφαλίσει την ειρήνη, την ασφάλεια και την ευτυχία για όλους.

Ο ανθρώπινος εγωισμός έχει οδηγήσει τον άνθρωπο σε μια κατάσταση από την οποία δεν μπορεί να ξεφύγει. Μερικοί προσπαθούν με μια μέθοδο και μερικές άλλες, αλλά τελικά όλες οι ανθρώπινες προσπάθειες θα αποτύχουν και θα έχουμε το αποκορύφωμα σε αυτό που ο Προφήτης Δανιήλ

περιγράφει ως "μια εποχή αναταραχής, όπως δεν υπήρξε ποτέ από τότε που υπήρξε έθνος".

- Δαν. 12: 1

Υπάρχουν εκατομμύρια στον κόσμο που λένε ότι πιστεύουν στον Θεό και στην ικανότητά του να τους βοηθήσει. Ωστόσο, πολλοί εξ αυτών δεν έχουν καταλάβει προφανώς ότι θα κάνει ποτέ ο Θεός το οτιδήποτε για την τακτοποίηση των μπερδεμένων υποθέσεων των εθνών και του κόσμου εν γένει. Δεν καταλαβαίνουν ότι ο Θεός έχει υποσχεθεί να παρεμβαίνει σε ανθρώπινες υποθέσεις, να κάνει για τους λαούς αυτό που δεν μπορούν να κάνουν για τον εαυτό τους. Για εκείνους που έχουν κάποια επίγνωση αυτού, σπάνια είναι αρκετά ισχυρή η πίστη τους στη σοφία και τη δύναμη του Θεού για να επιτύχουν κάθε μόνιμο αποτέλεσμα για να τους επιτρέψει να το πιστέψουν. Εξετάζουν την κοσμική ιστορία και παρατηρούν ότι στο παρελθόν ο Θεός δεν παρενέβη για να φέρει ειρήνη και ρωτούν γιατί πρέπει να τον περιμένουμε να το κάνει τώρα.

ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

Όμως, από την ιστορία της Βίβλου, μαθαίνουμε ότι στο παρελθόν ο Θεός παρενέβη στις ανθρώπινες υποθέσεις. Ένα εξαιρετικό παράδειγμα αυτού ήταν η περίπτωση του κατακλυσμού επι των ημερών του Νώε. Πριν από τον Κατακλυσμό, όπως εξηγεί η Βίβλος, ο κόσμος έγινε απελπισμένα κακός. Οι φαντασιώσεις των καρδιών των ανθρώπων ήταν «μόνο κακές συνεχώς». (Γένεση 6: 1-5) Η θεία παρέμβαση εκείνη την εποχή είχε ως αποτέλεσμα την καταστροφή ολόκληρης της ανθρώπινης φυλής, με εξαίρεση τον Νώε και την

οικογένειά του. Αυτοί, ακολουθώντας τις οδηγίες του Θεού, εισήχθησαν με ασφάλεια μέσα από τον Κατακλυσμό και σχημάτισαν τον πυρήνα για έναν νέο κόσμο.

Υπήρξε θεία παρέμβαση στις υποθέσεις ενός έθνους όταν ο Θεός απελευθέρωσε τον εβραϊκό λαό από τη δουλεία του στην Αίγυπτο. Ο Φαραώ έμαθε ότι δεν μπορούσε να συγκρατήσει τον Θεό του Ισραήλ, αν και προσπαθούσε απεγνωσμένα να το κάνει, τελικά έχασε τη ζωή του στην προσπάθεια. Ο λόγος αυτής της παρέμβασης είναι εμφανής. Οι Εβραίοι ήταν ο εκλεκτός λαός του Θεού, τα παιδιά του Αβραάμ. Ο Θεός υπεσχέθη στον Αβραάμ ότι όλες οι οικογένειες της γης θα ευλογούνται από τον «Σπέρμα» του. Δεδομένου ότι ο Ιησούς ήταν αυτός ο αληθινός σπόρος της υπόσχεσης, ήταν απαραίτητο οι απόγονοι του Αβραάμ να επιβιώσουν στη γη μέχρι να έρθει ο Ιησούς, ο Μεσσίας. (Γεν. 22: 16-18 · Γαλ.3:16) Η δουλεία στην Αίγυπτο ίσως τελικά να κατέστρεψε αυτούς τους ανθρώπους--εξ ου η παρέμβαση του Θεού για να τους ελευθερώσει.

Πολλά παραδείγματα θείας παρέμβασης εκ μέρους ατόμων μας έρχονται από το αρχαίο παρελθόν. Οι τρεις Εβραίοι ελευθερώθηκαν από τον φλογερό φούρνο και ο Δανιήλ σώθηκε εκ του στόματος των λεόντων. (Δαν. 3: 1-30. 6: 1-28) Ωστόσο, ο Θεός δεν παρενέβη για να σώσει τον Ιησού από το θάνατο, επειδή το σχέδιό του ήταν ο μονογενής Υιός να δώσει τη ζωή του ως Λυτρωτής και Σωτήρας του κόσμου. (Ιωάννης 1:14 · 3:16) Κατά τη διάρκεια της επίγειας διακονίας του, ο Ιησούς, με τη δύναμη του Θεού, έκανε πολλά θαύματα και αργότερα οι απόστολοι πραγματοποίησαν

επίσης θαύματα - παρεμβαίνοντας προσωρινά στις ζωές εκείνων που θεραπεύθηκαν.

Παρόλο που ο Θεός δεν έσωσε τον Ιησού από το θάνατο, ακόμα και τον σκληρό θάνατο του σταυρού, επέστρεψε δυνατά τρεις μέρες αργότερα, όταν τον ανέστησε από τους νεκρούς και τον εξύψωσε στο δεξί του χέρι, δίνοντάς του θείκη φύση—αθανασία. Η παρέμβαση του Θεού για την ανάσταση του γιου του από τους νεκρούς ήταν ένα ζωτικό μέρος του σχεδίου του για τη σωτηρία του ανθρώπου, διότι αν και ήταν αναγκαίο ο Ιησούς να πεθάνει ως «αντίλυτρον για όλους», ο θάνατός του θα ήταν μάταιος αν στη συνέχεια δεν είχε ανασταθεί. -Φιλ. 2: 8,9. • Εβ. 12: 2. Τιμ. (Α Κορ. 15: 13-20

Τα προηγούμενα παραδείγματα δείχνουν ότι η παρέμβαση του Θεού, ή σε ορισμένες περιπτώσεις η μη επέμβαση, στις υποθέσεις της ανθρωπότητας, καθορίζεται σύμφωνα με την εκπλήρωση των διαφόρων σχεδίων και σκοπών του. Με τη σειρά του, αυτό διέπεται από τις διαφορετικές «ώρες και εποχές» κατά τις οποίες πρέπει να εκπληρωθούν ορισμένες πτυχές του σχεδίου του. (Δαν. 2: 20,21. Πράξεις 1: 7) Όμως, εν πάσει περιπτώσει, οι ενέργειες του μεγάλου Δημιουργού, ή η αναβολή τέτοιων ενεργειών, είναι για τον τελικό σκοπό της τελικής ευλογίας του ανθρώπου. - Αποκαλ. 21: 3-7; 22: 1,2

Η ΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Από τις μέρες της πρώτης Εκκλησίας, ούτε ο κόσμος, ούτε ο δήθεν λαός του Θεού έχουν μαρτυρήσει τις εξωτερικές επιδείξεις που δείχνουν ότι ο Κύριος παρεμβαίνει στις υποθέσεις του ανθρώπου. Ο αληθινός

λαός του Θεού, με το μάτι της πίστης, αναγνωρίζει τις σχέσεις του με αυτούς σε πνευματικές γραμμές, αλλά τους έχει επιτραπεί να υποφέρουν και να πεθάνουν όπως και ο υπόλοιπος κόσμος. Ως επί το πλείστον, η κοσμική άποψη, συμπεριλαμβανομένων εκείνων της ειλικρινούς θρησκευτικής πειθούς, είναι ότι δεν πρέπει να περιμένουμε από τον Θεό να κάνει ποτέ τίποτα το θετικό για να βοηθήσει την ανθρωπότητα να βγει από το χάος και την αταξία στην οποία έχει βυθιστεί ο ανθρώπινος εγωισμός.

Ως αποτέλεσμα, οι περισσότεροι φαίνεται να πιστεύουν ότι ο κόσμος θα συνεχίσει να αγωνίζεται απεριόριστα, με την ανθρωπότητα να εργάζεται όσο καλύτερα μπορεί για να κυβερνά τον εαυτό της. Έτσι, οι προσπάθειές τους είναι να επηρεάσουν τις κυβερνήσεις ώστε να θεσπίσουν καλύτερους νόμους και με άλλους τρόπους να βελτιώσουν τον κοινωνικό και ηθικό τόνο της κοινωνίας. Αυτοί έχουν από καιρό απορρίψει την ιδέα της επιστροφής του Χριστού και την εγκαθίδρυση της πολυ-υπεσχεμένης βασιλείας του. Με άλλα λόγια, οι λαοί του κόσμου, συμπεριλαμβανομένων εκείνων των διαφόρων θρησκευτικών πεποιθήσεων, γενικά δεν πιστεύουν ότι θα υπάρξει ποτέ θεϊκή παρέμβαση στις υποθέσεις των ανθρώπων. Λένε ότι ο άνθρωπος πρέπει να προσπαθήσει να βελτιώσει το δικό του μερίδιο, και αυτό του συνανθρώπου του.

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΣΙΩΠΗ - ΑΛΛΑ ΟΧΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ

Όσοι δεν γνωρίζουν το σχέδιο του Θεού όπως αποκαλύπτεται στη Βίβλο δεν πρέπει να κατηγορούνται για την έλλειψη πίστης τους στη θεία παρέμβαση ως λύση για τα προβλήματα του κόσμου. Όπως

σημειώσαμε, άλλωστε, έχει περάσει πολύς καιρός από τότε που οι άνθρωποι έχουν δει πολλά ορατά στοιχεία της ισχυρής εργατικής δύναμης του Θεού μας στις υποθέσεις των ανθρώπων. Ο Κύριος το λαμβάνει υπόψη όταν, μέσω του Προφήτη Ησαΐα, λέει: «14Από πολύ καιρό σιώπησα· θα μείνω ήσυχος; Θα κρατήσω τον εαυτό μου;» (Ησ.42:14) Ομοίως, ο Ψαλμός στο αρχικό μας κείμενο μιλάει για το ότι ο Θεός έχει σιωπήσει, μένοντας ήσυχος, για μεγάλο χρονικό διάστημα.

Πράγματι, ο Θεός έχει μείνει ήσυχος και ακόμη έχει «κρατήσει τον εαυτό του» για μεγάλο χρονικό διάστημα από το να παρεμβαίνει σε ανθρώπινες υποθέσεις σε ορατό βαθμό. Εντούτοις, και στα δύο παραπάνω εδάφια, μαθαίνουμε ότι ο Θεός δεν προτείνει να παραμείνει για πάντα από το να παρεμβαίνει στην καθοδική πορεία του ανθρώπινου εγωισμού. Στο Ησαΐα 42:13, μόνο ένα εδάφιο πριν από την παραπάνω αναφορά, ο προφήτης λέει, «Ο Κύριος θα βγει ως ισχυρός· θα διεγείρει ζήλο ως πολεμιστής· θα φωνάξει, μάλιστα θα βρυχήσει, θα υπερισχύσει ενάντια στους πολεμίους του.»

Ενώ μιλάει για τη σιωπή του Θεού, ο Ψαλμός επίσης καθιστά σαφές στα επόμενα εδάφια ότι αυτό δεν πρόκειται να συμβεί για πάντα και ότι σε εύθετο χρόνο η ανθρωπότητα θα γνωρίζει ότι μόνος Κύριος είναι "ο παντοδύναμος πάνω σε όλη τη γη". Το μόνο μέσο με το οποίο μια τέτοια κατανόηση μπορεί να έρθει σε όλη τη γη είναι με τη θαυματουργή παρέμβαση του Θεού στις υποθέσεις και τις δραστηριότητες του κόσμου. Πολλοί μπορεί να αισθάνονται ότι ο Θεός εγκατέλειψε την ανθρώπινη δημιουργία του, ακόμα και στο σημείο της "απομόνωσης", και απλά θα αφήσει τον άνθρωπο να

καταστραφεί. Δεν είναι όμως ο Θεός της Βίβλου και η εγκατάλειψη της ανθρωπότητας δεν έχει κανένα ρόλο στο σχέδιό του.

ΟΙ ΜΕΘΟΔΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ο Θεός είναι απεριόριστος στις μεθόδους του για την επίτευξη των σκοπών του για την απόλυτη ευλογία του ανθρώπου. Η παρέμβασή του στις ανθρώπινες υποθέσεις κατά τις ημέρες του Νώε ήταν μέσα από μια πλημμύρα υδάτων. Μέσα από την εκπλήρωση της προφητείας της Αγίας Γραφής, πιστεύουμε ότι το κλείσιμο μιας άλλης παγκόσμιας τάξης είναι κοντά, ακολουθούμενο από την εγκαθίδρυση της Μεσαιωνικής βασιλείας, που έχει υποσχεθεί εδώ και καιρό, στη γη. Η παρέμβαση του Θεού στο να φέρει την σημερινή παγκόσμια τάξη στο τέλος της, χρησιμοποιεί διαφορετικές μεθόδους από εκείνες που χρησιμοποιήθηκαν τη στιγμή του Κατακλυσμού. Μία από αυτές, όπως αναφέρεται στις προφητείες που μόλις αναφέρθηκαν, είναι ο Θεός να επιτρέψει σε έθνη, στρατούς και ιδεολογίες να χτυπήσουν ο ένας τον άλλο σε επαρκή βαθμό ώστε η ατελής κοινωνική τάξη της οποίας αποτελούν αναπόσπαστο μέρος, αλλά που δεν θα έχει μέρος της βασιλείας του Χριστού, θα μπορούσε να καταστραφεί.

Μια άλλη προφητεία είναι αυτή στην οποία η σημερινή κοινωνική τάξη περιγράφεται συμβολικά ως "η γη". Διαβάζει: «Γι' αυτό, να με προσμένετε, λέει ο Κύριος, μέχρι την ημέρα κατά την οποία σηκώνομαι για λεηλασία· επειδή, η απόφασή μου είναι να συγκεντρώσω όλα τα έθνη, να συναθροίσω τα βασίλεια, να ξεχύσω επάνω τους την αγανάκτησή μου, όλη την

έξαψη της οργής μου· επειδή, ολόκληρη η γη θα καταναλωθεί από τη φωτιά τού ζήλου μου.» -Ζέφ.3: 8

Αυτή και άλλες προφητείες υποδεικνύουν ότι στην τελική φάση τού «καιρού ταραχής» που πρόβλεψε ο Δανιήλ, θα αποκαλύψει ο Θεός με τον δικό του τρόπο το χέρι του σε αυτό που συμβαίνει και εκείνη την εποχή τα έθνη θα αναγνωρίσουν την παρέμβασή του. Σε αυτή την τελική φάση της προφητικής καταστροφής της συμβολικής γης ή της σημερινής παγκόσμιας τάξης, οι Γραφές υποδεικνύουν ότι ο λαός του Ισραήλ θα γίνει εξέχων.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ ΣΤΗΝ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Η προφητεία του Ιεζεκιήλ, κεφάλαια 38 και 39, δείχνει ότι κατά τη στιγμή της εκπλήρωσής του οι Ισραηλίτες που θα έχουν ήδη επιστρέψει, θα είναι καλά εγκατεστημένοι στη γη που τους είχε υποσχεθεί. Κάτω από αυτές τις συνθήκες, οι ορδές των επιδρομέων από το βορρά, υπό την ηγεσία ενός συμβολικού χαρακτήρα που ονομάζεται "Gog" (Γκόγκ), θα τους επιτεθούν. Θα είναι λοιπόν, όταν η κατάσταση για τους αρχαίους ανθρώπους τους φαίνεται απελπιστική, ότι ο Θεός θα παρέμβει εξ ονόματός τους. Σε σχέση με αυτό, παραθέτουμε παρακάτω ένα μέρος της προφητείας του Ιεζεκιήλ.

«18Αλλά, κατά την ημέρα εκείνη, κατά την ημέρα που ο Γωγ θάρθει ενάντια στη γη τού Ισραήλ, η οργή μου θα ανέβει επάνω στο πρόσωπό μου, λέει ο Κύριος ο Θεός. 19Επειδή, μίλησα μέσα στον ζήλο μου, μέσα στη φωτιά τής οργής μου: Κατά την ημέρα εκείνη θα υπάρξει, οπωσδήποτε, ένας μεγάλος σεισμός στη γη τού Ισραήλ· 20και τα ψάρια τής θάλασσας, και τα

πουλιά τού ουρανού, και τα θηρία τού χωραφιού, και όλα τα ερπετά, που έρπουν επάνω στη γη, και όλοι οι άνθρωποι, που είναι επάνω στο πρόσωπο της γης, θα σειστούν από την παρουσία μου· και τα βουνά θα ανατραπούν, και οι πύργοι θα πέσουν, και κάθε τείχος θα κατεδαφιστεί. 21Και θα καλέσω εναντίον του μάχαιρα, ενάντια σε όλα τα βουνά μου, λέει ο Κύριος ο Θεός· η μάχαιρα κάθε ανθρώπου θα είναι ενάντια στον αδελφό του. 22Και θάρθω μαζί του σε κρίση με μεταδοτική αρρώστια και με αίμα· και θα βρέξω επάνω του, και επάνω στα τάγματά του, και επάνω στον πολύ λαό, που θα είναι μαζί του, βροχή κατακλυσμού, και πέτρες από χαλάζι, φωτιά και θειάφι. 23Και θα μεγαλυνθώ και θα αγιαστώ· και θα γνωριστώ μπροστά σε πολλά έθνη, και θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος.» -Εζ. 38: 18-23

Όπως αποκαλύπτει αυτή η προφητεία, όταν εμφανιστεί το φρικτό γεγονός που περιγράφει, όλα τα έθνη θα έχουν τα μάτια τους ανοιχτά για να διακρίνουν ότι θα έχει ολοκληρωθεί αυτή η ήττα των εχθρών του Ισραήλ από τον Θεό. Τότε θα ξέρουν ότι ο Κύριος του ουρανού θα έχει παρεμβεί εξ ονόματος του λαού του. Η προφητεία μιλάει για «μια υπερχειλίστη βροχή και για μεγάλα χαλάζια, φωτιά και θειάφι», τα οποία θα χρησιμοποιήσει ο Θεός για να νικήσει τους εχθρούς του Ισραήλ. Αυτές οι εκφράσεις μπορεί να είναι συμβολικές για οποιεσδήποτε δυνάμεις μπορεί να χρησιμοποιεί ο Κύριος εκείνη την εποχή. Οι λεπτομέρειες των προφητειών κατανοούνται σπάνια μέχρι να εκπληρωθούν. Ωστόσο, το σημαντικό μέλημα τώρα είναι ότι ο Θεός, κατά τον ακριβή χρόνο, θα επεμβαίνει

στις ανθρώπινες υποθέσεις και όταν το κάνει, όλα τα έθνη θα γνωρίσουν τη σημασία του τι θα έχει συμβεί.

Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΕΧΕΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΘΕΙ

Η ήττα των εχθρών του Ισραήλ θα οδηγήσει στη δημιουργία της εξουσίας της Μεσσιανικής βασιλείας σε όλη τη γη. Αυτό θα είναι το τελικό αποκορύφωμα του καιρού θλίψης (αναταραχής). Ο Ιησούς αναφέρθηκε σε αυτό ως μια περίοδο «μεγάλης θλίψης», τόσο μεγάλη που, εκτός αν «θα έχει συντομευθεί, δεν θα είχε να σωθεί καμία σάρκα». Ωστόσο, ο Ιησούς μας διαβεβαίωσε ότι αυτή η εποχή του χάους και της θλίψης θα έχει τερματιστεί "για χάρη των εκλεκτών". (Ματθ. 24: 21,22) Η σκέψη που προκαλείται στην αρχική ελληνική γλώσσα είναι ότι αυτή η θλίψις θα σταματηθεί "μέσα από τους εκλεκτούς" - δηλαδή μέσω του Ιησού και εκείνων που θα συνδεθούν μαζί του στην πνευματική φάση της βασιλείας και που θα "Βασιλέψουν μαζί του χίλια χρόνια." - Αποκαλ. 20: 6

Ο προφήτης Ησαΐας έχει παράσχει μια θαυμάσια περιγραφή της εγκατάστασης της Μεσσιανικής βασιλείας. Σε αυτή την προφητεία, η κυβέρνηση της βασιλείας συμβολίζεται ως ένα βουνό πάνω από όλα τα άλλα, και τα διάφορα βουνά και λόφοι της γης υποτάσσονται σε αυτό. Η προφητεία λέει: 2 Στις έσχατες ημέρες, το βουνό τού οίκου τού Κυρίου θα στηριχθεί επάνω στην κορυφή των βουνών, και θα υψωθεί υπεράνω των βουνών· και όλα τα έθνη θα συρρέουν σ' αυτό, 3 και πολλοί λαοί, θα πάνε, και θα πουν: Ελάτε, και ας ανέβουμε στο βουνό τού Κυρίου, στον οίκο τού Θεού τού Ιακώβ· και θα μας διδάξει τούς δρόμους του, και θα περπατήσουμε στα μονοπάτια του. Επειδή, από

τη Σιών θα βγει νόμος, και λόγος Κυρίου από την Ιερουσαλήμ.

4και θα κρίνει ανάμεσα στα έθνη, και θα ελέγξει πολλούς λαούς· και θα σφυρηλατήσουν τις μάχαιρές τους σε υνία, και τις λόγχες τους σε δρεπάνια· δεν θα σηκώσουν μάχαιρα, έθνος ενάντια σε έθνος, ούτε θα μάθουν πλέον τον πόλεμο . . . 1 Και κατά τις έσχατες ημέρες το βουνό τού οίκου τού Κυρίου θα στηριχθεί επάνω στην κορυφή των βουνών, και θα υψωθεί πιο πάνω από τους λόφους·2 και λαοί θα συρρέουν σ' αυτό. 2 Και πολλά έθνη θα πάνε, και θα πουν: Ελάτε, και ας ανέβουμε στο βουνό τού Κυρίου, και στον οίκο τού Θεού τού Ιακώβ· και θα μας διδάξει τούς δρόμους του, και θα περπατήσουμε στα μονοπάτια του· επειδή, από τη Σιών θα βγει νόμος, και από την Ιερουσαλήμ λόγος τού Κυρίου. 3 Και θα κρίνει ανάμεσα σε πολλούς λαούς, και θα ελέγξει ισχυρά έθνη, μέχρι μακριά· και θα σφυρηλατήσουν τις μάχαιρές τους για υνία, και τις λόγχες τους για δρεπάνια· έθνος δεν θα σηκώσει μάχαιρα ενάντια σε άλλο έθνος ούτε θα μάθουν πλέον τον πόλεμο. - Ισ. 2:2-4; Μιχ. 4:1-3

Το "βουνό" του Κυρίου, ή η βασιλεία, θα είναι ένας κυβερνών οίκος, που θα αποτελείται από τους γιους του Θεού. Συμπεριλαμβανομένων του Ιησού και εκείνων που υπέφεραν και πέθαναν μαζί του για να ζήσουν και να βασιλεύσουν μαζί του. (Β Τιμ. 2: 11,12) Αυτός ο αρχοντικός οίκος γιων θα επιβλέπει και κυβερνά σε όλες τις υποθέσεις των ανθρώπων, όπως υποδηλώνεται από την καθιέρωσή του στην «κορυφή των βουνών» και «εξυψωμένος πάνω από τους λόφους». Μέσω της θείας παρέμβασης αυτή η νέα κυβέρνηση θα εδραιωθεί

σταθερά για να κυριαρχήσει πάνω στους λαούς του κόσμου, και «θα την ακολουθάνε» εθελοντικά.

Οι λαοί όλων των εθνών, μέχρι τότε, θα έχουν μάθει τη ματαιότητα των δικών τους προσπαθειών για την εδραίωση της ειρήνης και της ασφάλειας. Θα γνωρίζουν ότι ο κόσμος δεν μπορεί να συνεχίσει απεριόριστα κάτω από τις συνεχείς απειλές πολέμου, επανάστασης και όπλων μαζικής καταστροφής. Θα μάθουν ότι μια ανυπόμονη ειρήνη, που προκλήθηκε από την παρέμβαση του ανθρώπου και των εξοπλιστικών του, δεν είναι πραγματικά μια αξιόλογη ειρήνη. Θα είναι "ευτυχείς και χαρούμενοι" για αυτή τη νέα κυβέρνηση, τη βασιλεία του Χριστού, για να ασκήσει εξουσία πάνω τους. Θα είναι αυτή, για την οποία έχουν περιμένει για χιλιάδες χρόνια. - Ισαΐ. 25: 9

Η προηγούμενη προφητεία που αναφέρθηκε από τον Ησαΐα 2: 2-4 αναφέρει ότι οι άνθρωποι θα επιθυμούν να διδαχθούν από τον «Θεό του Ιακώβου» και να μάθουν για τους τρόπους του. Αυτό συμβαίνει επειδή θα γνωρίζουν ότι θα έχουν αποτύχει τα δικά τους σχέδια και τρόποι. Βλέποντας τα μεγάλα αποτελέσματα της παρέμβασης του Θεού, θα θέλουν να μάθουν τις αρχές του και να περπατούν στα μονοπάτια του. Οι τρόποι του Κυρίου θα καταστούν εμφανείς και ελεύθερα διαθέσιμοι σε όλους. Ο νόμος του θα εξέλθει "εκ της Σιών" και ο λόγος του "εκ της Ιερουσαλήμ".

Όταν οι άνθρωποι αναγνωρίσουν την εξουσία της βασιλείας του Μεσσία πάνω τους και επιδιώξουν να περπατήσουν στους δρόμους του, θα "θα σφυρηλατήσουν τις μάχαιρές τους σε υνία, και τις λόγχες τους σε δρεπάνια". Δεν θα "μάθουν πια τον πόλεμο" (εδάφ 4). Αυτό σημαίνει ότι η θεία παρέμβαση

στη γη θα οδηγήσει στο τέλος του πολέμου και στην προετοιμασία για πόλεμο, που συμβολίζεται από την αναδιαμόρφωση σπαθιών και λόγχων σε αγροτικά εργαλεία.

Πόσο ειρωνικό είναι ότι αυτός ο συμβολισμός της προφητείας του Ησαΐα έχει θεωρηθεί από ανθρώπους και ηγέτες όλων των εθνών για σχεδόν εξήντα χρόνια. Το 1959, ένα χάλκινο άγαλμα, γλυπτό από έναν διάσημο καλλιτέχνη και γλύπτη από την Ουκρανία, δωρήθηκε από τη Σοβιετική Ένωση στα Ηνωμένα Έθνη, όπου τοποθετήθηκε σε κήπο. Το γλυπτό ονομάζεται «Αφήστε μας να σφυρηλατήσουμε τις μάχαιρές μας σε υνία» (Let Us Beat Swords into Plowshares). Εμφανίζει την εικόνα ενός ανθρώπου που σφυρηλατεί ένα σπαθί στο σχήμα της λεπίδας κοπής ενός άροτρου, που αντιπροσωπεύει την επιθυμία να τερματιστούν όλοι οι πόλεμοι και να μετατραπούν τα όπλα θανάτου και καταστροφής σε ειρηνικά και παραγωγικά εργαλεία προς όφελος της ανθρωπότητας.

Προσβλέπουμε στην εποχή, που πλησιάζει, όταν ο Θεός, μέσω του Υιού του Χριστού Ιησού και των πιστών ακολούθων του, θα παρέμβει στις υποθέσεις του ανθρώπου "μια φορά για πάντα", για να επιφέρει μια «βασιλεία που δεν θα ταρακουνησθεί». Ως εκ τούτου, «παραλαμβάνοντας μία ασάλευτη βασιλεία, ας κρατάμε τη χάρη, διαμέσου τής οποίας να λατρεύουμε ευάρεστα τον Θεό, με σεβασμό και ευλάβεια.» (Εβρ. 12: 26-28) Η παρέμβαση του Θεού θα φέρει μια αιώνια λύση στο βασικό ανθρώπινο πρόβλημα του εγωισμού, γιατί οι άνθρωποι θα έχουν μεταμορφωθεί επίσης στις καρδιές τους και θα ευχαριστούνται τους τρόπους του Κυρίου, τους τρόπους αγάπης.

Η Ντέμπορα και Ο Μπαράκ

Εδάφια κλειδιά: «Και εκείνη είπε: Θάρθω οπωσδήποτε μαζί σου· όμως, δεν θα πάρεις τιμή στον δρόμο που πηγαίνεις· επειδή, ο Κύριος θα πουλήσει τον Σισάρα σε χέρι γυναίκας. Και η Δεβόρρα σηκώθηκε, και πήγε μαζί με τον Βαράκ στην Κέδες.» - Κριτές 4: 9

Επιλεγμένα εδάφια: Δικαστές 4: 1-24

Αφού απολαύσετε μια περίοδο ογδόντα ετών ειρήνης και ευλογίας χάρη στις προσπάθειες του Ehud (Εχούντ), το Ισραήλ έπεσε ηθικά και στράφηκε ξανά προς την ειδωλολατρία. Η καταδίωξη από τους Χαναναίους από το χέρι του βασιλιά Τζάβιν και του καπετάνιου Σισέρα ήλθε επι του Ισραήλ λόγω της απιστίας του. Στην πρόνοια του Θεού, όμως, μια θεοσεβής γυναίκα διορίστηκε σε θέση ηγεσίας. Ήταν η Ντεμπορά, προφήτρια και κριτής του Ισραήλ.

Εζητούντο οι συμβουλές της Δερόρας καθώς καθόταν «κάτω από τον φοίνικα . . . στο βουνό Εφραΐμ· και οι γιοι Ισραήλ ανέβαιναν σ' αυτή για να κρίνονται». (Κριτές. 4: 5) Ήταν γυναίκα με τεράστια σοφία, ακεραιότητα και θάρρος. Έχοντας καταγράψει την αξιοθρήνητη κατάσταση του Ισραήλ κάτω από την καταπίεση των Χανααίων, η Ντέμπορα ζήτησε τον πολεμιστή Μπαράκ. Μου είπε: «6Και έστειλε, και

κάλεσε τον Βαράκ, τον γιο τού Αβινεέμ, από την Κέδεσ-νεφθαλί, και του είπε: Δεν πρόσταξε ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ, λέγοντας: Πήγαινε και συγκέντρωσε δύναμη στο βουνό Θαβώρ, και πάρε μαζί σου 10.000 άνδρες από τους γιους Νεφθαλί, και από τους γιους Ζαβουλών, 7και θα σύρω προς εσένα, στον ποταμό Κισών, τον Σισάρα, τον αρχηγό τού στρατού τού Ιαβείν, και τις άμαξές του, και το πλήθος του, και θα τον παραδώσω στο χέρι σου;» - εδάφ. 6,7

Ο Μπαράκ είχε ακούσει πριν αυτό το μήνυμα, αλλά δεν κατάφερε να κάνει τίποτα γι 'αυτό .Τώρα, με την ενθάρρυνση της Ντέμπορα, ήρθε η ώρα να δράσουμε. Ο Μπαράκ εξακολουθούσε να διστάζει, αν και ο λόγος του Κυρίου θα έπρεπε να ήταν επαρκής για να τονώσει την πίστη του και να ενθαρρύνει την ηγεσία του. Είπε στην Ντέβορα: "Αν έρθεις κι εσύ μαζί μου, θα πάω· αλλά, αν δεν έρθεις μαζί μου, δεν θα πάω." (εδάφ. 8). Ο δισταγμός του Μπαράκ κατέδειξε μια αδυναμία στην πίστη του. Ως αποτέλεσμα , στην πρόκληση που αντιμετώπιζει, υπέστη την απώλεια της πλήρους δόξας της νίκης και της ευλογίας και της τιμής που ο Θεός θέλησε να του δώσει. Η Ντέμπορα δήλωσε, όπως αναφέρεται στο βασικό στίχο μας, ότι θα πήγαινε με τον Μπαράκ, αλλά ότι η προκύπτουσα νίκη και τιμή δεν θα ήταν πλήρως δικές του.

Η μάχη ενάντια στο Σισέρα, το στρατό του και τα εννιακόσια άρματα ήταν μια ολοκληρωμένη κατατρόπωση. Ο Θεός τους έδωσε στα χέρια του Μπαράκ, όπως είχε υποσχεθεί. Ο Σίσερα εγκατέλειψε το άρμα του και προσπάθησε να δραπετεύσει με τα πόδια. Ο Κύριος κανόνισε για μια άλλη θαρραλέα γυναίκα του Ισραήλ για να τον περιμένει. Η Jael (Ιαήλ), η σύζυγος

του Heber (Εβέρ), κάλεσε τη Σισέρα, τώρα φυγόδικος, για να καταφύγει στη σκηνή της. Του έδωσε γάλα για να πει , ένα βοήθημα ύπνου, και τον κάλυψε. - εδάφ. 13-19

Όντας κουρασμένος από τη μάχη, ο Σίσαρα έπεσε σε βαθύ ύπνο. Η Jael άρπαξε σθεναρά ένα παλούκι σκηνών στο ένα χέρι και ένα σφυρί στο άλλο. Πήγε στη σκηνή όπου κοιμόταν ο εχθρός και ο καταπιεστής του Ισραήλ και οδήγησε το παλούκι μέσα από το μέτωπό του και μέσα στο έδαφος. (εδάφ. 21,22) Η νίκη του Ισραήλ ήταν πλέον πλήρης και, όπως είχε προφητεύσει η Ντέμπορα, ο Σίσαρα έπεσε στα "χέρια μιας γυναίκας".

Η Ντέμπορα και ο Μπαράκ μας διδάσκουν σπουδαία μαθήματα από δύο διαφορετικές προοπτικές. Όταν ο Θεός μας διατάζει, πρέπει να είμαστε γρήγοροι στο να τον υπακούσουμε. Η Ντέμπορα ήταν πιστή και αποφασισμένη να κάνει το θέλημα του Θεού. Επέλαβε μια μεγάλη ευλογία, που έγινε ένα παράδειγμα πίστης στον Λόγο του Θεού. Η εμπειρία του Μπαράκ μας διδάσκει ότι ο Θεός μπορεί να μας δώσει τη νίκη, ακόμα και όταν είμαστε αδύναμοι την πίστη.

Μάθημα Δύο

Η κλήση του Γεδεών

Εδάφιο κλειδί: «Και ο άγγελος του Κυρίου φάνηκε σ' αυτόν, και του είπε: Ο Κύριος μαζί σου, ισχυρέ σε δύναμη.» - Κριτές 6:12

Επιλεγμένα εδάφια: Κριτές 6: 11-24

ΤΟ ΕΔΑΦΙΟ-ΚΛΕΙΔΙ ΜΑΣ μας εισάγει στον Γεδεών, έναν «ισχυρό άνθρωπο σε δύναμη». Το Ισραήλ είχε απόλυτη ανάγκη από έναν μεγάλο ηγέτη για να το ελευθερώσει. Είχαν περάσει ξανά σε μια κατάσταση απιστίας στον Θεό. Η ειδωλολατρία ήταν ανοιχτά και εξαντλητικά μια πρακτική της μάζας. Οι λαφυραγωγοί των Μανιανιτών λεηλατούσαν τα ζώα και τα σιτηρά τους, αφήνοντας το Ισραήλ σε απελπιστική κατάσταση. Μια τέτοια καταστροφή είχε προφητευθεί. Ο Κύριος διαβεβαίωσε το Ισραήλ ότι εάν κράτησαν τις εντολές του, θα ευλογηθούν. Η απιστία τους θα οδηγούσε σε κατάρα. (Δευτ. 28) Αυτές οι κατάρες θα περιλάμβαναν καταπίεση από τους εχθρούς τους. Τώρα, βαθιά εξασθλιωμένο, το Ισραήλ εφώναξε στον Κύριο για απελευθέρωση από το Μαντιανό (Midian). - Κριτές 6: 6

Ο άγγελος του Θεού υποδέχθηκε τον Γεδεών και τον διαβεβαίωσε ότι ο Κύριος ήταν μαζί του. Ωστόσο, η απάντηση του Γεδεών, αντικατοπτρίζει μια κάπως διαφορετική κατάσταση του νου: «13 Και ο Γεδεών τού είπε: Ω! κύριέ μου, αν ο Κύριος είναι μαζί μας, γιατί λοιπόν μάς βρήκαν όλα αυτά; Και πού είναι όλα τα

θαυμαστά του έργα, που μας διηγήθηκαν οι πατέρες μας, λέγοντας: Δεν μας ανέβασε ο Θεός από την Αίγυπτο; Αλλά, τώρα, ο Κύριος μας εγκατέλειψε, και μας παρέδωσε στα χέρια των Μαδιανιτών.» - εδάφ. 13

Ο Γεδεών δεν έλαβε επίπληξη για την ανυπότακτη πίστη του, αλλά μάλλον ενθάρρυνση. «14 Και καθώς ο Κύριος κοίταζε σ' αυτόν, είπε: Πήγαινε με τη δύναμή σου αυτή, και θα σώσεις τον Ισραήλ από το χέρι τού Μαδιάμ· δεν σε απέστειλα εγώ;» (εδάφ. 14) Ως χριστιανοί, συχνά θεωρούμε ότι αυτό είναι ο αγαπητός τρόπος του Θεού να μας χειριστεί. Παρόλο που μπορούμε να περιμένουμε επίπληξη σε στιγμές αμφιβολίας ή αδυναμίας, η αγάπη του Επουράνιου Πατέρα μας μάς δίνει σταθερά ενθάρρυνση.

Τα λόγια του Κυρίου, "Πηγαίνετε σε αυτή τη δύναμή σου", θα μπορούσαν να θεωρηθούν ως αναφερόμενα στη δύναμη του Γεδεώνα ως ισχυρού και γενναίου πολεμιστή. Ωστόσο, πιθανότατα σημαίνει το μήνυμα διαβεβαίωσης της ελπίδας για απελευθέρωση του Ισραήλ. Ο Γεδεών έπρεπε να πάρει δύναμη από τη δέσμευση του Θεού για ευλογία και νίκη επί των Μαδιανών. Παρ' όλα αυτά, δημιουργήθηκε ένα άλλο εμπόδιο στην πλήρη πίστη του Γεδεών στην κλήση του Θεού. Εκφράζει την ανησυχία του: «Ω!, κύριέ μου, με τι θα σώσω τον Ισραήλ; Δες, η οικογένειά μου είναι η ταπεινότερη ανάμεσα στον Μανασσή, και εγώ ο μικρότερος στην οικογένεια του πατέρα μου.» - εδάφ.15

Μπορεί να έχουμε παρόμοια συναισθήματα κατά καιρούς, με επιφυλάξεις για την ικανότητά μας να κάνουμε το έργο του Κυρίου. Οι Γραφές μας δίνουν τη δύναμη να αντιμετωπίσουμε τέτοιες αμφιβολίες. 26 Δεδομένου ότι, αδελφοί, βλέπετε την πρόσκλησή σας,

ότι, κατά σάρκα, είστε όχι πολλοί σοφοί, όχι πολλοί δυνατοί, όχι πολλοί ευγενείς. 27 Αλλά, ο Θεός διάλεξε τα μωρά τού κόσμου, για να καταντροπιάσει τούς σοφούς· και τα ανίσχυρα τού κόσμου διάλεξε ο Θεός για να καταντροπιάσει τα ισχυρά· 28 και τα αγενή τού κόσμου και τα εξουθενημένα διάλεξε ο Θεός, και εκείνα που θεωρούνται για τίποτε, για να καταργήσει αυτά που θεωρούνται ότι είναι κάτι...31 ώστε, όπως είναι γραμμένο: «Εκείνος που καυχάται, στον Κύριο ας καυχάται». - Α' Κορ. 1: 26-28,31

Ο Γεδεών προετοίμασε ένα γεύμα για τον αγγελιοφόρο του Θεού, πιστεύοντας ίσως ότι αν ο άγγελος το έφαγε, θα έδειχνε ότι αυτό δεν ήταν όραμα που να φαντάστηκε. Το φαγητό δεν φαγώθηκε απλώς, αλλά καταναλώθηκε εξ ολοκλήρου δια πυρός. (Κριταί 6: 19-22) Τα αποδεικτικά στοιχεία ήταν αδιαμφισβήτητα. Ο Γεδεών αντιλήφθηκε τώρα την πραγματικότητα της στιγμής, ότι μίλησε πράγματι μαζί του ένας άγγελος του Θεού. Κλήθηκε πράγματι να υπηρετήσει τον Κύριον. Με τον ίδιο τρόπο και με τη χάρη του Θεού, ας ενισχυθούμε για να δεχτούμε την βαθιά πραγματικότητα της κλήσης μας προς την υπηρεσία του.

Απαντάει ο Ιεφθά στην κλήση του Θεού

Εδάφιο κλειδί: «Και οι πρεσβύτεροι της Γαλααδ είπαν στον Ιεφθά: Ο Κύριος ας είναι μάρτυρας ανάμεσά μας, αν δεν πράξουμε σύμφωνα με τον λόγο σου.» - Κριταί 11: 9

Επιλεγμένα εδάφια: Κριταί 11: 4-33

Τα ΔΩΡΑ του Θεού και η κλήση του είναι μια πηγή υπέροχων διδασκαλιών. Το βασικό μας εδάφιο βρίσκει τους πρεσβύτερους της Γαλααδής να ικετεύουν τη Ιεφθά να επιστρέψει ως διοικητής τους. Είχε αποξενωθεί προηγουμένως από τους αδελφούς του. «1 ΚΑΙ ο Ιεφθάς, ο Γαλααδίτης, ήταν ισχυρός σε δύναμη· και ήταν γιος γυναίκας πόρνης, και ο Γαλααδ γέννησε τον Ιεφθά. 2 Και η γυναίκα τού Γαλααδ γέννησε σ' αυτόν γιους· και αυξήθηκαν οι γιοι τής γυναίκας, και απέβαλαν τον Ιεφθά, λέγοντάς του: Δεν θα κληρονομήσεις στην οικογένεια του πατέρα μας· επειδή, είσαι γιος ξένης γυναίκας.» (Κριταί 11: 1,2) Αντί να προκαλεί πικρά συναισθήματα ή να μειώνει τον χαρακτήρα του Ιεφθά, αυτή η εμπειρία θα έκανε την ευγένεια να ξεχωρίσει.

Οι Γαλααδίτες είχαν υποστεί διώξεις από τους Αμμωνίτες, τους οποίους δεν είχαν τα μέσα για να αντισταθούν. Η μόνη τους ελπίδα ήταν να κοιτάξουν στον αποξενωμένο αδελφό τους, τον Ιεφθά, επειδή ήταν εξειδικευμένος πολέμιος. «6 Και είπαν στον Ιεφθά: Έλα, και γίνε αρχηγός μας, για να πολεμήσουμε τους γιους Αμμών.» (εδάφ. 6). Η απάντησή του έδειξε αμηχανία. «7 Και ο Ιεφθάς

είτε στους πρεσβύτερους της Γαλααδ: Εσείς δεν με μισήσατε, και με αποβάλατε από την οικογένεια του πατέρα μου; Γιατί, λοιπόν, τώρα ήρθατε σε μένα, όταν βρίσκεστε σε αμηχανία;» (εδάφ. 7) Δεν ξέσπασε σε οργή ή τούς επέπληξε, αλλά τα λόγια του προκάλεσαν προβληματισμό. Μπορούμε να λάβουμε εξαιρετικές διδασκαλίες από αυτό το παράδειγμα.

Δεν πρέπει να κρατάμε κακία για όσους μας αδίκησαν, αλλά να είμαστε έτοιμοι να συγχωρέσουμε και να βοηθήσουμε. Ο Ιησούς μας λέει: «44 Εγώ, όμως, σας λέω: Να αγαπάτε τούς εχθρούς σας, να ευλογείτε εκείνους που σας καταρώνται, να ευεργετείτε εκείνους που σας μισούν, και να προσεύχεστε για εκείνους που σας βλάπτουν και σας κατατρέχουν· 45 για να γίνετε γιοι τού Πατέρα σας που είναι στους ουρανούς, επειδή αυτός ανατέλλει τον ήλιο του επάνω σε πονηρούς και αγαθούς, και βρέχει επάνω σε δικαίους και αδίκους. 46 Επειδή, αν αγαπήσετε αυτούς που σας αγαπούν, ποιον μισθό έχετε; Και οι τελώνες δεν κάνουν το ίδιο;» - Ματθ. 5: 44-46

Αν ο Ιεφθά είχε αξιόμημπο χαρακτήρα, σίγουρα οι αδελφοί του δεν θα του ζητούσαν να είναι ηγέτης τους. Πρέπει να έχει καλό χαρακτήρα και πίστη γεμάτη ζήλο. Είναι γραμμένο γι 'αυτόν στη γκαλερί των πιστών, «32 Και τι να λέω ακόμα; Επειδή, θα μου λείψει ο καιρός να διηγούμαι για τον Γεδεών, και τον Βαράκ και τον Σαμψών και τον Ιεφθάε, και τον Δαβίδ και τον Σαμουήλ και τους προφήτες· 33 οι οποίοι με την πίστη καταπολέμησαν βασιλείες, εργάστηκαν δικαιοσύνη, πέτυχαν τις υποσχέσεις, έφραξαν στόματα λιονταριών, 34 έσβησαν δύναμη φωτιάς, διέφυγαν από στόματα μάχαιρας, ενδυναμώθηκαν από ασθένεια, έγιναν ισχυροί σε πόλεμο, έτρεψαν σε φυγή στρατεύματα ξένων· 35 πήραν γυναίκες τούς νεκρούς τους, αφού αναστήθηκαν·» - Εβρ. 11: 32-34

Ο χαρακτήρας του Ιεφθά αποκαλύπτεται περαιτέρω από τη σοφή του προσπάθεια για μια διπλωματική λύση για τη σύγκρουση με τον Αμμών. Κάλεσε τον βασιλιά να είναι

λογικός, λέγοντας: «Τι έχεις να κάνεις μαζί μου, και ήρθες να πολεμήσεις εναντίον μου μέσα στη γη μου;» (Κριτές 11:12) Ο Ιεφθά αναφέρθηκε τότε στην ιστορία του περάσματος του Ισραήλ στην υπεσχεμένη γη, για την οποία είχε δώσει εντολή ο Θεός. (εδάφ. 14-23) Εν κατακλείδι, ο Ιεφθά είπε στον βασιλιά να αφήσει τον Χάμοσο, τον θεό των Αμμωνίων, να τους δώσει τη γη που θέλησε να έχουν και ο Κύριος θα έδινε στον Ισραήλ τη γη που θέλησε να κατέχουν. Θα ήταν λάθος, ωστόσο, να πάνε σε πόλεμο με το Ισραήλ. (εδάφ. 24,27) Ο βασιλιάς του Αμμών δεν έδωσε προσοχή στα λόγια του Ιεφθά. Ο πόλεμος ακολούθησε και ο Θεός έδωσε τη νίκη στον Ιεφθά, ο οποίος κατηγορήθηκε επίσημα. (εδάφ. 28-33). Μπορούμε επίσης να κερδίσουμε τη νίκη, ακόμα και όταν μας κατηγορούν, με το να στεκόμαστε σταθεροί με πίστη.

Μάθημα Τέσσερα

Η κλήση του Σαμψών

Εδάφιο κλειδί: «Επειδή, δες, θα συλλάβεις και θα γεννήσεις έναν γιο· και ξυράφι δεν θα ανέβει επάνω στο κεφάλι του, επειδή το παιδί θα είναι Ναζηραίος στον Θεό από την κοιλιά της μητέρας του· και αυτός θα αρχίσει να ελευθερώνει τον Ισραήλ από το χέρι των Φιλισταίων.» - Κριτές 13: 5

Επιλεγμένο εδάφιο: Κριτές 13: 1-25

ΓΙΑ ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΑΤΕΚΝΟ ζευγάρι, η είδηση ότι θα είχαν ένα γιο θα ήταν αιτία μεγάλης χαράς. Φανταστείτε τον πρόσθετο ενθουσιασμό για να ακούσουν ότι ο γιος θα

ήταν ελευθερωτής του έθνους σας. Αυτή είναι η χαρά που εκφράζεται στο εδάσιο κλειδί μας, ότι ο γιος του Μανούα και της συζύγου του θα μεγαλώσει για να βοηθήσει να ελευθερώσει τον Ισραήλ από την καταπίεση των Φιλισταίων. Έτσι, το κάλεσμα του Θεού είχε διακανονίσει το πεπρωμένο του Σαμψών πριν γίνει η σύλληψή του.

Οι συχνές αποστάσεις του Ισραήλ προκάλεσαν μια άλλη περίοδο καταπίεσης. «ΚΑΙ οι γιοι Ισραήλ έπραξαν ξανά πονηρά μπροστά στον Κύριο· και ο Κύριος τους παρέδωσε στο χέρι των Φιλισταίων 40 χρόνια.» (Κριτές 13: 1) Έτσι, προέκυψε η ανάγκη ενός δίκαιου κριτού στο Ισραήλ να τους ελευθερώσει.

Ο άγγελος του Θεού επισκέφθηκε τη σύζυγο του Μανούα, και αφού της είπε ότι θα γεννήσει συντόμως έναν υιον, της έδωσε οδηγίες σχετικά με την κατάλληλη προγεννητική φροντίδα. «Τώρα, λοιπόν, πρόσεχε να μη πιεις κρασί ή σίκερα, και να μη φας οτιδήποτε ακάθαρμο· επειδή, δες, θα συλλάβεις και θα γεννήσεις έναν γιο.» (εδάφ. 3-5) Το εδάσιο κλειδί μας συνεχίζεται με τον άγγελο να λέει ότι ο γιος της θα είναι Ναζωραίος, ειδικά αφιερωμένος στον Θεό εκ γεννητής.

Η είδηση ότι δεν θα ήταν πλέον στείρα ήταν συναρπαστική, και έτρεξε να την πει στον Μανοαh. Με το που την ήκουσε, ο ίδιος ζήτησε από τον Κύριο, ζητώντας να συναντηθεί κι αυτός και με τον αγγελιοφόρο. Η προσευχή του Μανοαh απαντήθηκε σύντομα. Ο άγγελος επέστρεψε και επιβεβαίωσε όλα όσα είχε αναφέρει η σύζυγός του. Όμως, αρχικά, ο Μάνοχα δεν κατάλαβε ότι μιλούσε με τον αγγελιοφόρο του Θεού. Του ζήτησε να μείνει ενώ προητοίμαζε μιαν θυσίαν για να τιμήσει την χαρούμενη περίπτωση. - εδάφ. 6-19

Καθώς η θυσία καταναλωνόταν, οι φλόγες ανέβηκαν στους ουραμούς. Ο Μανοαh (Μανοά) και η σύζυγός του φοβήθηκαν να δουν τον επισκέπτη τους να μπει στη φλόγα καθώς και να ανέβει στους ουραμούς. (εδάφ. 20,21)

Συνειδητοποιώντας ότι είδαν πράγματι έναν άγγελο που είχε σταλεί απευθείας από τον Θεό, ο Μανοαη υπέθεσε ότι θα πεθάνει ως αποτέλεσμα. «23 Αλλά, η γυναίκα του είπε σ' αυτόν: Αν ο Κύριος ήθελε να μας θανατώσει, δεν θα δεχόταν ολοκαύτωμα και προσφορά από το χέρι μας ούτε θα μας έδειχνε όλα αυτά ούτε θα μας έφερνε την αγγελία για τέτοια πράγματα σε τέτοιον καιρό.» - 22,23

Ο όρκος του Ναζωρίου περιγράφεται στους Αριθμούς 6: 1-21. Αυτό σήμανε ένα χωρισμό εις το έργο του Θεού, για να διαρκέσει για ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα. Ο Σαμψών κλήθηκε να είναι Ναζωραίος δια βίου - από τη γέννηση μέχρι το θάνατό του. Αν και ξεχωρισμένος δια βίου για να κάνει το έργο του Θεού για την απελευθέρωση εξ ονόματος του Ισραήλ, ο Σαμψών είχε αναγνωρίσιμα ελαττώματα, όπως αναλύονται στα κεφάλαια 14-16 των Κριτών. Τα ελαττώματα, ωστόσο, του χαρακτήρα του Σαμψών αντισταθμίστηκαν από την ισχυρή του πίστη. Παρά τις ανθρώπινες αδυναμίες του, χρησιμοποιήθηκε από τον Θεό σε θεία υπηρεσία. Είμαστε ευγνώμονες που η Βίβλος παρέχει μια τόσο ειλικρινή απεικόνιση του Σαμψών. Με αυτό είμαστε βέβαιοι ότι, παρά τις ατέλειές μας, η χάρη του Θεού μας δίνει τη δυνατότητα να ζήσουμε μια ζωή χωρισμένη σε αυτόν - γιατί προς τούτο είμαστε καλεσμένοι. Συμφωνούμε με τον Παύλο, ο οποίος ευχαρίστησε τον Θεό ότι, παρόλο που υπηρετούσε τον νόμο της αμαρτίας με τη σάρκα, «Άρα, λοιπόν, εγώ ο ίδιος με τον νου μεν δουλεύω στον νόμο τού Θεού». - Ρωμ. 7:25

